

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/583/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312200182
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312200182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ R.. R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/XX, E. I. K., 2/ R.. F. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/XX, E. I. K., právne zastúpených W.. V. N., advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom J. X, XXX XX N., proti odporcom: 1/ B. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., 2/ W. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., 3/ W. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K., o vypratanie bytu, o odvolaní odporcov proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 6C/4/2012 - 299 zo dňa 25. 10. 2013, takto

rozhodol:

Nariaďuje opravu označenia mena navrhovateľa 1/ v záhlaví rozsudku okresného súdu.

Potvrďuje rozsudok okresného súdu.

Odporcovia 1/, 2/, 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľom 1/, 2/ trovy konania vo výške 75,04 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľov v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1/, 2/ a 3/ povinnosť vypratať nehnuteľnosť vedenú Okresným úradom Brezno, katastrálnym odborom, pre katastrálne územie K., na Liste vlastníctva č. XXX, a to stavbu so súpisným č. XXX na parcele č. C-KN XXX rodinný dom, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil odporcom 1/, 2/, 3/ povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne navrhovateľom trovy konania, a to vo výške 99,50 Eur na zaplatenom súdnom poplatku a vo výške 835,45 Eur na trovách právneho zastúpenia v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právne zástupkyne navrhovateľov. Prvostupňový súd považoval za preukázané, že navrhovatelia sú vlastníkami predmetných nehnuteľností vedených na Liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie K., vo výkone ich vlastníckeho práva užívaním týchto nehnuteľností im je bránené zo strany odporcov. Títo sa po strate vlastníctva na základe dobrovoľnej dražby stále nevysťahovali z domovej nehnuteľnosti a túto aj spolu s príslušnými pozemkami stále užívajú. Za neoprávnené zasahovanie do vlastníckeho práva navrhovateľov boli odporcovia 1, 2/ právoplatne odsúdení trestným rozkazom, nie sú za súčasného stavu oprávnení predmetnú nehnuteľnosť užívať, rovnako odporkyňa 3/, ktorej bola odporkyňa 2/ povinná poskytnúť opateru a strieť jej užívanie predmetných nehnuteľností plnenie na základe dohody zo dňa 03. 10. 2007 po strate vlastníctva nehnuteľnosti odporkyňou 2/ možné nie je, pretože jej povinnosti na navrhovateľov neprešli. Navrhovatelia majú právo na ochranu svojho vlastníctva a dôvodne sa domáhajú vypratania predmetných nehnuteľností zo strany odporcov, preto súd ich návrhu v plnom rozsahu vyhovel a uložil im povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia predmetnú nehnuteľnosť vypratať. Súd zvažoval aj vznik práva na bytovú náhradu skúmajúc zákonné výpovedné dôvody z nájmu bytu, ale

však zistil, že im bytová náhrada nepatrí. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď úspešným účastníkom navrhovateľom priznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku podali odporcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uvádzajú, že im nie je zrejmé, o akú vec sa jedná odkazujúc zrejme na termíny použité v napadnutom rozsudku ako „vo veci samej?, o vypratanie bytu?, vypratanie rodinného domu?“. Podľa odvolateľov je rozsudok v rozpore so zákonmi SR a Ústavou SR. Ďalej tvrdia, že konanie má vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, a to tým, že súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy uvedené najmä v listoch zo dňa 03. 10. 2012 a 22. 10. 2013, v ktorých sú tieto dôkazy opísané a ktoré bolo potrebné na zistenie potrebných skutočností prejednať. Sudca dospel k záveru na základe nevykonaných dôkazov, preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dôkazy nimi označené ostali nepovšimnuté napriek tomu, že boli uplatňované. Podľa odvolateľov súd vychádza z nesprávneho posúdenia veci, súdom mali byť spôsobené prieťahy, resp. zámer konať na základe krivých výpovedí, výsluchov a svedectiev navrhovateľov, svedkov, právnych zástupcov navrhovateľov, následne OÚ K., OO PZ BR PH, OP BR, OS BR, čiže došlo k nesprávnym úradným postupom, k zneužitiu verejnej právomoci, súdom danej právomoci, ktoré spôsobili na základe oznamovateľa, ktorým sú vyšetrovateľ, prokurátor, sudcovia. V rozsudku je nesprávne použitá terminológia, podľa slov odvolateľov úmyselne nepoznajú slovenskú odbornú terminológiu. Rozsudok bol vypracovaný sudcom V.. G. Q., za správnosť vyhotovenia je podpísaný W. Q.. V celom rozsahu ide o rozsudok zavádzajúci, nejasný, z výroku nie je zrejmé, o aké vypratanie bytu sa jedná, keď v odôvodnení sa uvádza rodinný dom. Nie je možné v označenej veci ustúpiť, kým nebude ukončená vec vedená pod sp. zn. 7C/8/2011 o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vo veci samej. Tvrdia, že navrhovatelia sa stali vlastníkmi nehnuteľnosti dobrovoľnou dražbou, a to predčasne, je možné, že sa stali „rezervnými vlastníkmi do nadobudnutia právoplatnosti vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 7C/8/2011 vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, pokiaľ súd nerozhodne inak“. Prevod vlastníctva označili za uponáhľaný, tvrdia, že došlo k zmareniu konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Pokiaľ by sa navrhovatelia pridržiavali reality zapísanej podľa ustanovenia § 34 záznam Katastrálneho zákona, nebolo by potrebné sa vôbec vyjadrovať k uvedeným zákonom, súdom a výzvam navrhovateľa, vtedajší splnomocnenec by nebol pripustený k pojednávaniu. Poukazuje na to, že v rozsudku sa raz uvádza samosudca V.. G. Q., neskôr sudca V.. G. Q., že navrhovateľ je označený ako R.. R. N., keď tento navrhovateľ im nie je známy, preto nie je možné, aby bol účastníkom konania, a preto žiadajú vec v celom rozsahu zamietnuť. Pokiaľ ide o zastupovanie W.. V. N., advokátkou, majú za to, že nie je možné, aby advokátka zastupovala označená menom V. N., ničím nebolo preukázané, že sa volá V. N., že bola krstená ako V.. Nebola preto účastníčkou konania pre zastupovanie navrhovateľov, znie ako celkom cudzia osoba.

V ďalšom vytykajú rozhodnutiu, že jeho výrok o určení povinnosti vypratať nehnuteľnosť, nie je žiadnym zákonom podložený, nie je správne špecifikovaná vec a odporcom nie je jasné a zrejmé, o čo sa majú opierať, o koho sa jedná, o akú vec, kto je právnym zástupcom navrhovateľa, resp. presne špecifikovať právneho zástupcu a jeho vyjadrenie.

Uvádzajú, že špecifikovanú nehnuteľnosť obývajú, trvalý pobyt im bol neoprávnene zrušený, a to „na základe nepriamej korupcie“. Odporcom je jasné ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a až keď súd preukáže, že W. W. je dlžníkom veriteľa M., a.s., Z., sú ochotní predmetný nehnuteľný majetok uvoľniť.

Zvažovanie súdu o analogickom vzniku práva na bytovú náhradu označujú za neoprávnené. Takúto situáciu je možné zvažovať až po nadobudnutí právoplatnosti veci vedenej pod sp. zn. 7C/8/2011 o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX. Pokiaľ súd z prejavov odporcov ustálil (po tom, ako nepripustil ich zastúpenie O.W. a keď v určenej lehote nepožiadali o bezplatnú právnu pomoc), že návrh žiadajú zamietnuť, odôvodnenie v tomto smere označili za úmyselné a nesprávne vyjadrenie, resp. odôvodnenie súdu. Navrhovatelia 1/, 2/ sú fiktívnymi vlastníkmi nehnuteľnosti, podali na odporcov 1/, 2/ trestné oznámenie, odporcovia boli obvinení neoprávnene a uznaní za vinných z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva.

Ambíciou odporcov podľa odvolania je dosiahnuť, resp. dotiahnuť vec k spravodlivosti, doposiaľ konajúce osoby v ich veci (starosta Obce K. V. J., N.. B.. O. Z., riaditeľ OO PZ B., poslanec Obce K. R.. N. s manželkou, B.. Z. Z., vyšetrovateľ OO PZ, V.. B. W., okresný prokurátor Z., sudca V..

M. Z., B., sudca V. G. Q.), mali odporcom spôsobiť majetkovú a nemajetkovú ujmu, dopustiť sa porušení zákonov, zneužitia právomoci verejnej moci, porušení Zákona o sudcoch a prísediacich, spáchanie organizovaného zločinu formou spolupáchateľstva... Domáhajú sa ochrany svojich ľudských práv a základných slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie a žiadajú vec pod sp. zn. 4T/32/2012 o obnovu konania, ďalej vec 6C/4/2012 vylúčiť na samostatné súdne konanie a odovzdať na mimoriadne dovolanie, následne túto kvalifikovať ako trestné konanie, keďže došlo k viacnásobnému pochybeniu zo strany konajúceho sudcu, najmä nesprávny úradný postup, zneužitie právomoci verejných činiteľov. Ďalej žiadajú krajský súd, aby z dôvodu vhodnosti vec prikázal inému súdu toho istého stupňa na prejednanie vo veci samej, keď nepriaznivý verdikt súdu u nich vyvoláva nespokojnosť a nedôveru voči Okresnému súdu Brezno. Návrh navrhovateľa v predmetnej veci žiadajú v celom rozsahu zamietnuť, v prípade nejasností nariadiť pojednávanie a vypočuť svedka p. O..

Právna zástupkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu označila toto za právne nekvalifikované, označila ho za zmes zmätočných formulácií a zdôvodnení. Neobsahuje náležitosti ustanovené § 205 ods. 1 a 2, a preto navrhlo toto odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. Pokiaľ súd predmetné odvolanie neodmietne, toto považuje za bezdôvodné, napadnutý rozsudok považuje za vecne správny vo všetkých výrokoch a navrhuje ho v celom rozsahu potvrdiť. Uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 150,- Eur za vyjadrenie k odvolaniu a režijný paušál po 67,- Eur a 8,04 Eur za zastupovanie dvoch navrhovateľov.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 222 ods. 3 O. s. p. za podmienok § 164 môže odvolací súd nariadiť aj opravu napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 164 O. s. p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjavné nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu predloženého na rozhodnutie o odvolaní odporcov 1/, 2/, 3/ zistil, že v záhlaví odvolaním napadnutého rozsudku došlo k zrejmej chybe v písaní priezviska navrhovateľa 1/, keď namiesto R.. R. N. je navrhovateľ označený R.. R. N., pretože táto chyba spadá pod ustanovenie § 164 O. s. p. ako zjavná chyba v písaní, odvolací súd postupom podľa § 222 ods. 3 O. s. p. nariadil prvostupňovému súdu opravu tejto chyby.

K návrhu právnej zástupkyne navrhovateľov, aby súd podanie odporcov označené ako „odvolanie“ odmietol, uvádza, že napriek tomu, že v podanom odvolaní odvolatelia (odporcovia 1/, 2/, 3/) poukazujú na viaceré skutočnosti a dôvody nesúvisiace s predmetom odvolacieho konania, je zjavné, že uvedeným podaním datovaným dňom 08. 02. 2014, doručeným Okresnému súdu dňa 12. 02. 2014, nepochybne mienili napadnúť rozsudok okresného súdu, ktorým prvostupňový súd uložil odporcom 1/, 2/, 3/ povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť a nahradiť trovy konania. V zmysle tohto záveru preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vzhľadom na jednotlivé odvolacie dôvody, ktoré s touto vecou súvisia.

Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že rozsudok prvostupňového súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, spĺňa zákonné náležitosti v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., to znamená, že stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, ako vec právne posúdil.

Odôvodnenie rozsudku je dostatočne presvedčivé. Odvolací súd preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. sa s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

K jednotlivým odvolacím dôvodom navyiac odvolací súd uvádza:

Pokiaľ odporcovia namietajú nesúlad označenia predmetu konania v tom, že v záhlavovej časti sa uvádza „o vypratanie bytu“ a vo výrokovej časti rozhodnutia „vypratať nehnuteľnosť... rodinný dom“, tieto odvolacie námietky považuje odvolací súd za bezdôvodné. Je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že odporcovia sú povinní vypratať nehnuteľnosť špecifikovanú v enunciiate (výrokovej časti) napadnutého rozsudku, pretože len táto časť rozsudku je vykonateľná a len výrok rozhodnutia (rozsudku, uznesenia) možno napadnúť odvolaním. Pritom žiadne výkladové ťažkosti takéto označenie nespôsobuje a každému je zrejmé, akú povinnosť sú odporcovia 1/, 2/, 3/ povinní splniť na základe uvedeného rozsudového výroku.

Pokiaľ odvolatelia uvádzajú, že doteraz zistený stav veci neobstojí, pretože sú tu ďalšie dôkazy, ktoré neboli súdom povšimnuté, hoci odporcami boli uplatňované, odvolací súd musí uviesť, že ide o úplne nekonkrétne tvrdenie, ktoré však zo samotného spisu nevyplýva. Žiadny konkrétny dôkaz na konkrétne tvrdenie, ktoré by boli odporcovia v priebehu konania produkovali a navrhovali, z obsahu spisu zistený nebol.

Pokiaľ ide o tvrdené vady v označení navrhovateľa 1/, odvolací súd uvádza, že ide o zrejmú chybu v písaní, túto napravil spôsobom, ktorý vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia a z odôvodnenia uvedeného vyššie.

Pokiaľ ide o výtku v označení krstného mena právnej zástupkyne navrhovateľov, odvolací súd zistil, že tak, ako je právna zástupkyňa navrhovateľov označená v napadnutom rozsudku, je zapísaná aj v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Navyše, takéto chyby na správnosť rozhodnutia nemala žiadny zásadný vplyv.

K námietke, že rozsudok vypracoval sudca V.. G. Q. a za správnosť ho podpísala W. Q., odvolací súd uvádza, že ide o postup podľa § 61 vyhlášky č. 543/2005 Z. z. (Spravovací a kancelársky poriadok pre súdy). Pokiaľ odvolatelia poukazujú na označenie zákonného sudcu raz slovom „sudca“ a raz „samosudca“ - podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch § 11 súdnicstvo vykonávajú sudcovia ..., súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca („samosudca“) alebo predseda senátu. Podľa § 36 ods. 2 O. s. p. v konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje samosudca... Z uvedeného vyplýva, že uvedené odvolacie dôvody sú bezzákladné, postup súdu bol v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Pokiaľ odvolatelia namietajú, že súd rozhodol bez ich vypočutia, s týmto odvolací súd nesúhlasí, z obsahu spisu je evidentné, že odporcovia sa viackrát písomne k veci (aj mimo veci) vyjadrovali, vypočutí boli aj pred prvostupňovým súdom. Táto odvolacia námietka preto neobstojí. Pokiaľ odporcovia požadujú, aby im súd, resp. sudca predložil hodnoverný doklad od veriteľa (M., a.s., Z.), že odporcovia 1/, 2/, 3/ sú dlžníkmi veriteľov a že si nesplnili svoje povinnosti voči banke, odvolací súd musí poukázať na to, že súd nemá vo vzťahu k účastníkom konania takúto povinnosť. V predmetnej veci súd ani neriešil otázku vzťahu veriteľa a dlžníka, riešil vec navrhovateľov, ktorou sa domáhali proti odporcom vypratania konkrétnej nehnuteľnosti.

Pokiaľ odporcovia uvádzajú, že navrhovatelia 1/ a 2/ sú fiktívnymi vlastníkami nehnuteľností, táto námietka neobstojí, prvostupňový súd mal z obsahu spisu jednoznačne preukázané, že navrhovatelia 1/, 2/ sú vlastníkami nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa domáhajú a sú aktívne legitimovanými účastníkmi na podanie takéhoto návrhu (o vypratanie nehnuteľnosti).

Pokiaľ ide o názor odvolateľov, že v predmetnej veci bolo možné rozhodnúť až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 7C/8/2011 o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby týkajúcej sa sporných nehnuteľností, odvolací súd uvádza, že tento názor nie je dôvodný, je na úvahe súdu, aký postup v konaní zvolí. Okrem toho odvolací súd zistil, že v označenej veci Okresného súdu Brezno sp. zn. 7C/8/2011 bolo právoplatne rozhodnuté, Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 09. 04.

2014 č. k. 17Co/179/2012 - 358 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zamietnutý a vo výroku, ktorým uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť odporcom 4a/, 4b/ a 5/ trovy prvostupňového konania, potvrdil.

To znamená, že ani toto tvrdenie nemôže obstať, pretože vec o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby ohľadne predmetnej nehnuteľnosti bola právoplatne ukončená, a to tak, že návrh navrhovateľky (tu odporkyne 3/ W. W.) bol zamietnutý.

Pokiaľ ide o tvrdenie odporcov, že opätovne boli bezdôvodne a neoprávnene odpojení od dodávky elektrickej energie, toto s predmetom odvolacieho konania vôbec nesúvisí, rovnako ani vec vedená pod sp. zn. 4T/32/2012. Žiadosť odvolateľov o postúpenie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti je bezdôvodná a ničím nepodložená, v súčasnom štádiu konania bezzákladná.

Odvolací súd po zistení, že jednotlivé odvolacie námietky odporcov neboli dôvodné a neboli spôsobilé zmeniť záver napadnutého rozsudku, zhodne s prvostupňovým súdom konštatuje, že navrhovatelia sa dôvodne domáhali ochrany svojho vlastníctva podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka formou vypratania nehnuteľnosti, keď bola bez akýchkoľvek pochybností zistená ich aktívna legitímácia na podanie takejto žaloby (z titulu ich vlastníckeho práva), keď túto bez právneho dôvodu užívali odporcovia 1/, 2/, 3/.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, a preto ho s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny a správne odôvodnený, a to v celej časti, to znamená vo výroku vo veci samej, aj vo výroku o náhrade trov konania.

Pokiaľ ide o náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd priznal navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za podané písomné vyjadrenie k odvolaniu 67,- Eur a 1 režijný paušál 8,04 Eur, a to s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 2 vyhlášky, v zmysle ktorého sa základná sadzba tarifnej odmeny zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. V zmysle súdnej praxe pri zastupovaní dvoch osôb má teda advokát nárok na zastupovanie za každú zo zastúpených osôb iba vo výške 50 %, to znamená v tomto prípade ako keby zastupoval iba jedného účastníka 2 x 50 % (napr. rozh. I.ÚS 417/2010-45 zo dňa 09.03.2010).

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.